

Marianne Andresen har skildret museet med pensel og blyant, her fra Elnanlåven og Husmannsplassen.

Marianne Andresen hilser Vennene på årsmøte i Trøndertunet juni 1997. Foto: Norsk Folkemuseums Venner.

Marianne Andresen

– med blikket på Norsk Folkemuseum

av Kjersti S. Sissener

Mild og bestemt. Visjonær og praktisk. Snill og empatisk. Trofast. Viljesterk. Reflekterende og inkluderende. Sjenerøs. Kunnskapsrik og grundig med tillit til andre. Humoristisk. Evne til å gjennomføre egne og andres ideer. Elegant, beskjeden, ledende, kreativ og fokusert. Alle disse er ord som brukes og blir fremhevet til å karakterisere Marianne Andresens fremferd og personlighet. Ingen blir uberørt av et møte med henne. Det skarpt observerende og tolerant oppmuntrende blikket og samtalen forblir i bevisstheten. Hun er enkel å bli glad i. Det er lett å la seg fascinere av mange forskjellige historier som fortelles. At venneforeningens første dugnad besto av henne selv med egen medbrakt rake fordi hun syntes museet så uryddig ut, er et eksempel. At hun kostet fortauet foran hovedinngangen da kongelige gjester skulle komme på besøk, fordi hun syntes det så forsømt ut, er en annen. At hun har gått rundt på museet i årevis i all slags vær og snakket med alle ansatte hun har møtt, er noe de fleste vet. Insisteringen hennes på en oppstilling av noen få bord med juleartikler fra venneforeningen inspirert av Skansen, har utviklet seg til museets årlige store julemarkedet. De første museumsbulletinene var stensilerte enkeltark som ble laget på museets kontor og sendt til vennene.

Marianne Andresen har vært en del av Norsk Folkemuseums trofaste og idealistiske menneskegruppe i mer enn venneforeningens 50 år. Mens flere generasjoner har vokst opp og Norsk Folkemuseum har hatt syv forskjellige direktører på rad, har hun vært stadig til stede som en del av museets nettverk. Hun var blant de fem grunnleggerne av Norsk Folkemuseums Venner og var styremedlem fra 1971 til 1991 – hele 20 år. I 1991 ble hun valgt som leder av museets fornyede venneforening som besto av sammenslåingen av tidligere museumsmedlemmer samt venneforeningsmedlemmer – mer enn 2000 medlemskap totalt. Marianne Andresen er æresmedlem av Norsk Folkemuseum Venner og har fått tildelt Norsk Folkemuseums hederstegn for innsatsen. I tillegg har hun vært medlem av Norsk Folkemuseums styre og forblir en viktig og kontinuerlig samarbeidspartner. I 1996 var hun ansvarlig leder av den store venneforeningskonferansen på Norsk Folkemuseum som resulterte i vedtak om å utrede og stifte Forbundet for Norske Museumsvenner, FNM, paraplyorganisasjonen for norske museers venneforeninger som hun deretter ledet fra 1997–2008 og ble æresmedlem av i 2018.

Men, mellom alt dette, bak alle møtene og vedtakene, alle gavene og innsatsen, alle utmerkelsene og oppmerksomheten, alle samtaler og dugnader, turer og ansatte møter, representasjon, referater, arrangementer og timer og uker, måneder og år

med innsats, ligger en egen observasjonsevne, en særpregert interesse og et flere tiår langt forhold til Norsk Folkemuseum som manifesteres i kunstnerskapet. Marianne Andresen er utdannet billedkunstner, og det er skrevet bøker og artikler om henne. Hun har skildret Norsk Folkemuseums gjenstander og bygninger med en dyptgående og trofast interesse. Fra venneforeningens første år tegnet hun karakteristiske julekort med motiver fra museet som har gitt en kontinuerlig og god inntekt til venneforeningen. Hun har tegnet omslag til årsmeldinger, forsider til programmer, illustrasjoner av produkter til salg, bilder i invitasjoner til foredrag eller turer og til og med design til museumsbutikkens lille papir innpakkingspose. En utstilling med tegningene hennes med rammer laget av Einar Tveit har hengt i museets besøkssenter. Marianne Andresen er iakt-takeren og skildreren. Detaljgranskeren og stemningsformidleren. Samlet viser denne gruppen av tegningene og akvarellene hennes en mangeårig og konsekvent utforskning av Norsk Folkemuseum som motiv. Her formidles for eksempel omrisset av en bygning, opplevelsen av bevegelsen mellom et folkedansende par, synet av glimringen i en sølje, skimtet av lyset i et vindu, skildringen av ryggen på en slede eller gjengivelsen av kronen på en middelalderseng der solen og skyggen konkurrerer og leker. Det er stavkirken og Setesdalstunet eller bur fra Telemark. Det er Collett og Cappelengården, gamlebyen om vinteren, akvareller av Trøndelagstunet eller skildringen av en blondgardin og et stearinlys i vinduet fra Enerhaugen. I boken Rikkens alfabet fra 1994, med tekst av Else Færden utgitt av Huitfeldt Forlag til inntekt for venneforeningen og som i mange år var en del av leketøyutstillingen og fortsatt er å få kjøpt i museumsbutikken, ga Marianne Andresen skikkelse til en pike som går i dialog med utvalgte museumsgjenstander. Slik Marianne Andresen selv har gjort med hjelp av tegningene.

Det er dette møtet mellom museet og henne selv som setter et dypt spor. Gjennom tegningene får vi oppleve og blir vist Norsk Folkemuseum sett med hennes øyne. Et stort utvalg, mer enn 150 arbeider som er i Norsk Folkemuseums samling, er katalogisert og tilgjengeliggjort på internett i websiden www.digitaltmuseum.no. Velkommen til Marianne Andresens Norsk Folkemuseum slik vi kan se og få oppleve det med hennes blikk. Vi kan tenke oss hvordan hun går rundt i friluftsavdelingen og velger en bygning eller et utsnitt, setter seg ned på en benk eller lener seg mot en trestamme, studerer motivet lenge før hun lar hånden lede blyantens strek over arket. For å tegne og vise noe vi kanskje ikke har sett. For å studere og dele sin egen glede over Norsk Folkemuseums samlinger.